

Olje- og energidepartementet
Postboks 8148 Dep.
0033 OSLO

Vår dato
10112010

Vår referanse
201000312/2-541.0

Vår saksbehandler
Elling Lorentsen, tlf. 73 54 58 71

Deres referanse
10/00273-2

ØKT UTVINNING PÅ NORSK KONTINENTALSOKKEL

Det vises til tilsendt rapport "Økt utvinning fra norsk kontinentalsokkel" i ekspedisjon fra OED 24. september 2010.

I rapportens sammendrag pekes det på at Norge er inne i en tidskritisk fase som petroleumsnasjon. Det har vært stort fokus på å finne nye store felt, og produsere fra de "beste" feltene så lenge som det har vært økonomisk lønnsomt. Resultatet av dette er at utvinningsgraden har vært lav, og det har kanskje ikke vært tilstrekkelig incitament for selskapene å øke utvinningsgraden.

Dersom det legges til grunn at utvinningsgraden for de ti største oljefeltene blir hevet fra dagens nivå til 70 prosent, konkluderer utvinningsutvalget som står bak rapporten at dette svarer til to nye Ekofiskfelt.

Det har i lengre tid vært et uttalt mål fra myndighetene om å øke utvinningen fra både eksisterende felt og kanskje ikke minst få bygd ut mindre felt. Dette, sammen med en letepolitikk som tar hensyn til både eksisterende felt og nye oppdagede felt, kan gi en mer trinnvis utnyttelse av de ressurser som finnes. I dag er det to ordninger som konkurrerer med hverandre i forhold i letepolitikken. I de ordinære konsesjonsrundene er det nominasjonen av blokkene selskapene leverer til myndighetene som danner utgangspunkt for hvor det tillates gjennomført leteboring. Gjennom ordningen med "Tildeling gjennom forhåndsdefinerte områder" legges større areal i "tilknytning" til eksisterende feltutbygginger ut for leting. TFO-ordningen er kritisert fra mange, også fiskerinæringen, da denne ordningen har medført en raskere områdetildeling enn ordinære konsesjonsrunder. Mindre utbygde områder har også vært inkludert, noe svært mange har reagert på. Dette ut fra at det skulle være "modne" områder som ble lagt ut gjennom TFO, og her har det tydeligvis fra OED blitt en sterk utvanning av begrepet "modne", noe også Riksrevisjonen delvis uttaler. TFO-ordningen fører også til at det blir vanskeligere å ta miljöhensyn.

En økt utvinningsgrad gjennom lengre produksjon på eksisterende felt, kan også komme i konflikt med miljöhensyn som allerede er vedtatt. Eksempelvis vil en økt utvinningsgrad kunne kreve bruk av andre kjemikalier enn ved oppstart, og kanskje også må noe av dette gå til utslipp i sjø. Det er vel heller ikke urealistisk å se at en økt utvinningsgrad kan føre til økt utslipp av produsert vann over en lengre periode.

Et valg myndighetene må ta før en krever at selskapene må øke utvinningsgraden, er hvordan hensynet til miljøet skal ivaretas. Det er riktig slik "utvinningsutvalget" har tilrådd, at

"for prosjekt i halefasen til eit felt må styresmaktene vere varsamme med å stille nye, kostbare og

omfattende krav til HMS og ytre miljø dersom dette forkortar levetida til feltet og fører til tap av verdier."

Dette krever at myndighetene allerede i utgangspunktet må vurdere om foreliggende krav med hensyn til utslipp til sjø er tilstrekkelig og ivaretar hensynet til ytre miljø (utslipp til sjø). Det må ikke bli en praksis der beslutningene endres underveis med den konsekvens at det for haleproduksjon kan komme økte utslipp til sjø. Dette vil være helt uakseptabelt.

For å få bedre reservoarkartlegging foreslår utvalget at

"industrien bør styrke arbeidet med datainnsamling og reservoarmonitorering. Dette kan blant annet gjøres ved å installere permanente seismikk-kabler på havbunnen der hvor dette kan forsvares økonomisk."

Etter at myndighetene tok eventuelle miljøskadelige forhold på alvor, og satte krav om utfasing av stoffer / kjemikalier som kan antas være miljøskadelige, har fiskerinæringen hatt størst problem med den noe "ekstreme" seismikkinnnsamling som har vært gjennomført.

Dersom det nå skal legges opp til en datainnsamling og reservoarmonitorering for både store og små felt, må dette få konsekvenser for det ytre miljø (fiskeressursene). En måte å unngå ytterligere negativ påvirkning på fiskeressursene kan være å sette strenge krav til hvordan slik monitorering skal gjennomføres og hvor ofte. Permanente utlegg av seismikk-kabler kan føre til at ytterligere areal blir tapt for fiskeflåten, noe som ikke kan aksepteres.

Det bør i denne sammenheng vurderes om den første kartleggingen av et reservoar kan forbedres blant annet gjennom bruk av andre teknikker enn seismikk, og da med målsetting om at det ikke iverksettes utvinning før reservoaret er kartlagt.

Det er på forbedret reservoarkartlegging det kanskje bør rettes en større innsats mot i fremtiden. Dersom det kan gjennomføres en bedre kartlegging før en starter produksjonen, kan dette kanskje føre til reduserte kostnader samtidig som utvinningsgraden økes.

Norges Fiskarlag er positiv til at det nå arbeides for en bedre utvinning av eksisterende og mindre felt, men mener dette ikke må føre til større vanskeligheter for fiskeriene.

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Skjærve

Elling Lorentsen

Kopi til:
Vedlegg: 0